

GERÇEĞİN MERCEĞİNDEN

CENGİZ NUMANOĞLU

10.
BASKI

Söyle ey insanoğlu! Bu kaçışın nereye?
Oynamaya gelmedin, bil ki bu yerküreye.
Sınav çoktan başladı, hiç güvenme süreye;
Ömür sandığın gibi, fazla uzun değildir;
Uyanmak isteyene, kısacık bir mehildir...

Uyan artık ey insan! Gerçek düşmanı tanı;
Sana tuzaklar kuran, o lânetli şeytani.
Sinsidir.. Dost görünür, seni vurur arkadan,
Binbir maskesi vardır, her boya, her markadan.

İNDİRİN MASKESİNİ **SİYONİST ŞEYTANLARIN**

Bitsin artık dünyada, katliam yarışları,
Birleşmiş Milletlerin, sahtekâr barışları.
Bitsin artık çığlığı, zulmedilen canların,
İndirin maskesini, **siyonist şeytanların !**

KUR'AN DİYOR Kİ;

- Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan (O'na ibadetten) alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır.

MÜNAFİKÜN / 9

- Kalpler, ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

RÂD / 28

GERÇEĞİN MERCEĞİNDEN

CENGİZ NUMANOĞLU

ŞUBAT 2014 / BURSA
Furkan Ofset

Vesveseler kalbinde, îmânı söndürmesin;
Sen ölümü öldür ki; **o seni öldürmesin..**

Dostu da düşmanı da, insanın kendisidir;
Ya nefsinin kölesi, ya da efendisidir..

Allah'tan korkana, ölüm yâr gelir;
Ölümden korkana, dünya dar gelir..

Dinde zorlama yoktur, insan hürdür elbette;
İster dünyada pişer, **isterse âhirette..**

İnsan doğmak, insana ilâhî bir ihsandır;
İnsan doğan kaç kişi, **ölürken de insandır?**

İnsanca yaşamamanın, **düşünmektir** kıtası;
Kabristana yakışır, içi boş kafatası..

UYAN ARTIK EY İNSAN!

Uyan artık ey insan! Yetmez mi bunca zillet?
Kaderinde yazmıyor, bu kokuşma, bu illet.
Sen ki; özünde şeref, fitratında asâlet,
Ne sen sürün yerlerde, ne sürünsün adâlet.

Hiç mi uyandırmıyor, seni bunca âfetler,
Bu şehvet yangınları, bu azgın cinâyetler?
Ön yargılı infazlar, boğuyor vicdanını;
Bu gaflet batağından, kurtar şu irfânını.

Uyan artık ey insan! Sen bir ilâh değilsin,
O kibirli dik başın, secdelere eğilsin.
Bil ki; bütün melekler, senin ceddine hayran;
Sen olmasan.. Olmazdı, bu âlemler, bu devran.

Uyan artık ey insan! Şakaya gelmez zaman,
Hiç kimseye verilmez, o son nefeste aman.
Aç artık.. Çapaklanan, o gönül gözlerini;
Bak da gör, her zerrede, Kudret'in izlerini..

Ya Allah'a baş eğer, hiç kimseye eđmezsin;
Ya herkese baş eğer, **hiçbir Őeye deđmezsin..**

İlle de bir tokat mı, yemelisin ensene?
Ölüm sana gelmeden, sen kendine gelsene..

Mal, mülk, para tutkusu, nefsine gelse de hoş;
Unutma ki ey insan! **Tabutların içi boş..**

Şeytan, önce insana, Allah'ı unutturur;
Sonra, "**çađdaŐ**" çöplükte ne bulursa yutturur..

Zekâtla arınmamıŐ, servetin cümlesi **kor**;
Zenginliđe sabretmek, fakirlikten daha zor..

Ölmeden ölene, ölüm bir Őölen;
Ölümü öldürür, **ölmeden ölen..**

*İlmine hiç güvenme, derya olsan nâfile;
Deryaları kirletir, bir damla kibir bile..*

BİR GİZLİ KİBİR

Zengin olsan, hayırlarda yarışsan,
Âlim olsan, ilimlerle barışsan,
Yiğit olsan, gazalara karışsan,

Secde yoksa eğer, bil ki bedende,
Bir gizli kibir var, ille de sende...

Camiler yaptırсан, köprüler kursan,
Taşını altınla tartıya vursan,
Vakıf kapısında, bir ömür dursan;

Secde yoksa eğer, bil ki bedende;
Bir gizli kibir var, ille de sende...

Kur'ân'ı okuyup, yazsan ezbere,
Şöhretin tez varsa gittiğin yere,
"Kalbim temiz" desen, günde bin kere,

Secde yoksa eğer, bil ki bedende;
Bir gizli kibir var, ille de sende..

Kim çıkarsa dünyada, bencilliğin tahtına;
İndiği gün kabirde, **vah ki onun bahtına..**

Őerefin sebebi, sanma neseptir;
EŐerefin eŐekten farkı **edeptir..**

Ne bir savcı kalırdı, ne bir yargıç, ne yasa;
Őu insanođlu önce, **kendini yargılasa..**

Mavi boncuk, fal, by, türbelerde çaputlar,
Nice Müslümanları, kuşatmış **nice putlar..**

Ne Asya, ne Avrupa, ne Afrika ne in'de;
Bil ki, **senin düŐmanın**, yine senin içinde..

Kulu kul eyleyen, bil ki; ul değil;
Rütbeleri **Allah verir**, kul değil..

FARKINDA MISIN?

Beşerin temeli, bir küçük cenin,
Can vermeye, gücü yetmez kimsenin,
Kâinat denilen, dev değirmenin,
Suyu nerden gelir, FARKINDA MISIN?

Yıldızlar, bir adım yolundan şaşmaz.
Dağlar haddin bilir, denizler taşmaz.
Karıncanın yükü, boyunu aşmaz.
Bunca dengelerin, FARKINDA MISIN?

Bu dünya; uzunca bir yolun başı.
O mezar dediğin, bir sınıртаşı.
Ömür; iki günlük îman savaşı,
Her an bitebilir, FARKINDA MISIN?

Senin Sahibin var, yokluğa kanma
Sana senden yakın, uzakta sanma,
O'na tüm kâinat, dar gelir amma,
Bir gönüle girer, FARKINDA MISIN?

Cehâlettir, O'nu inkâr nedeni,
Ne mümkün görmemek, O var edeni,
Beyin yönetirken, bütün bedeni,
Beyni kim yönetir, FARKINDA MISIN?

İnsanlar, el ayak kol kafa beden,
Hiçbiri birine benzemez neden?
Bir güç, bir irâde var ki, hükmeden,
Dört yanını sarmış, FARKINDA MISIN?

Nice güzel renkler, dünyayı sarmış,
Siyahın yanında, beyaz da varmış,
Parmakların, kalem tutar yazarmış,
Elin kolun varmış, FARKINDA MISIN?

Pembe beyaz açan bahar dalını,
Mor dağların, yeşilini alını,
O kelebeklerin, ipek şalını,
Gören gözün varmış, FARKINDA MISIN?

İlaçtan çok, dost gerekir hastaya,
O dostlar yazılır, yüce listeye.
Bir gönül köprüsü, kuran ustaya,
Ücreti kim verir, FARKINDA MISIN?

Eğer varsa kulda, vicdan yarası,
Karışır, servetin akla karası,
İnsan ömrü, iki nefes arası,
Kaç adımlık yoldur, FARKINDA MISIN?

Nice fakirler gördüm, deniz kadar enginler,
Damlaya muhtaç gördüm, nice doymaz zenginler..

Tekme, tokat, yumruklar âcizlerin işidir,
Oysa gerçek kahraman, **aklı selim** kişidir..

Hayvanlara kızmayın, mâzeretleri çoktur,
Meselâ, hiçbirinde **utanma** hissi yoktur..

Hayvanların, etleri, derileri bir değer;
İnsanların nesi var.. **Utanma** yoksa eğer?..

Şeytanla her savaşa, hiç korkusuzca varım,
İnsan şeytanlaşırsa, işte ondan korkarım..

Sen ki; asla dönmezsin, kullarına sözünden;
Yakma bizi Yâ Rabbî! **Beyinsizler** yüzünden..

Silahlar konuŖunca, **kan** kusar, **nefret** kusar;
Kalemler konuŖunca; bütün silahlar susar..

Ne tıbb mcizeler, ne estetik savaŖlar;
İnsanda **lmszlk**; ancak ölümle baŖlar..

Allah için sevmiyorsa, seni seven bir kiŖi;
Çok uzatma.. KardeŖ olsa, bitir gitsin bu iŖi..

Münâfıklar cesettir, duymazlarsa ŖaŖmayın;
Duyurmaya kalkıp da, **haddinizi** aŖmayın..

Kibir zerre de olsa, barındırma kendinde;
Alaldıka yükselir, gönül Allah indinde..

Ya Allah'a baŖ eğer, özgürlüęe koŖarsın;
Ya nefsine baŖ eğer, **köle gibi yaŖarsın..**

MAHŞERDE KUR'ÂN'LA HAŞREYLE BENİ..

İstemem dünyanın, tâcı tahtını;
Muradım; almaktır kul berâtını.
Affınla tanıdım, Yüce Zâtını;
Sen ki; bağışlarsın, “Rabb'im” diyeni,
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.

Ne kadar vursam da, nefsimi taşa,
Sabrını vermezsen, çıkamam başa.
Sen affetmedikçe, ibâdet boşa,
Bilirim.. Seversin, Sen de seveni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.

Neyleyim, Zâtından başka sırdaşı,
Lûtfuna kör bakan, gözdeki yaşı.
Neyleyim aşkınla eğilmez başı;
Sonsuz rahmetinle tanıdım Seni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.

Senden geldim, yine dönüşüm Sana,
Şükrümü kabul et, verdiğin cana.
Dünyalar bir yana, rızân bir yana;
Yüce Kur'ân'ınla tanıdım Seni;
Yâ Rabbi.. O'nunla haşreyle beni. ÂMİN.

Bu hayat denizinde, boğma sakın ümidi,
Bu denizde **Kur'ân'dır**, insanın can simidi..

Yâr olmaz servetinin, sana bir tek kuruşu;
Secde yoksa, bekleme, kabirde kurtuluşu..

Korkulardan korkanı, korkular ergeç bulur;
Ancak **Allah'tan korkan**, korkulardan kurtulur..

Geçerken kabir denen, o karanlık dehlizi;
Korku yok sana varsa, **yüzünde secde izi**..

Yeter ki, bir günahkâr, **Allah'tan af dilesin**;
Tevbenin silmediği, günah yoktur.. Bilesin..

Ne sadaka, ne zekât, ne verdiği yemekler;
Başa kakarsan eğer, boşa çıkar emekler..

DAHA KUR'ÂN NE DESİN!..

Ey insan! Yaşıyorken, hem de Kur'an çağında;
Çırpınıp duruyorsun, cehâlet batağında.
Kalbin katı, gözün kör, başın kibir dağında
Kur'ân sana gel diyor, bak bendedir adresin,
Ey eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!..

Özgürce seçmen için, iki yoldan birini;
Apaçık bildiriyor, bütün âyetlerini.
Ya Peygamber, ya şeytan.. Seç diyor rehberini;
Öyle seç ki; sıratın rüzgâr gibi geçesin,
İlle şeytan diyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..

Ya Cennet bahçesidir, ya ateştir o mezar,
Mekân var mı dünyada, öyle derin, öyle dar?
Hiçbir şey yakın değil, insana ölüm kadar.
Diyor ki; hesabı var, aldığın her nefesin;
Mezarlar konuşurken.. Daha Kur'ân ne desin!..

Bir gün var ki; çok yakın, dağların yürüdüğü,
Göklerin, güneşleri önünde sürüdüğü,
Kâinatı toz duman, dehşetin bürüdüğü;
Kıyâmet senaryosu, oyun değil bilesin;
Hâlâ ürpermiyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..

O gün, buyruk verenler, buyruğa baş eğecek,
Cehennem öfkesinden, köpürüp kükreyccek,
Ve doldun mu dedikçe, daha yok mu diyecek;
Yandıkça o deriler, değişecek bilesin;
Hâlâ secde yok ise.. Daha Kur'ân ne desin!..

Bak: Nisâ / 56

İnsan olmak istersen, **gaflet** perdeni kaldır,
Beyni **çöplük** olanın, kokuşması doğaldır..

İnsanlar düşünürler, asla haram yemezler,
Elbette ki hayvanlar, **bunu düşünemezler..**

Fakirlerin çokluğu, zenginlerin tokluğu;
Bu izdivaçtan doğdu, **insanlığın** yokluğu..

Adâlet zulmetmez. Adâlet yüce..
Zulüm varsa bil ki; **yargıçlar cüce!..**

İnsanlık onuruna, yargıçlar hissedârdır;
Yargıcın asâleti, **adâleti** kadardır..

Kibir, her kıvılcımı, bir **yangına** döndürür;
Onu ancak, **tevâzu denizleri** söndürür..

Rütbe var; yazılır, mezar taşına;
Zaman sellerinde, aşınır gider.
Rütbe var; yazılır cennet arşına;
Sonsuzdan sonsuza, taşınır gider..

Âlim sanma, her gideni mektebe;
Ahlâk yoksa, yok ilimde mertebe.
Ne farkeder.. Tut ki, cübbe giydirden;
Pâye versen, **kitap yüklü merkebe?..**

Hem, İslâm dinine “**çağdışı**” dersin,
Hem de cenâzende, imam istersin.
Dünyada hidâyet vermezse Mevlâ;
İmam sana **teneşirde ne versin?..**

Sevgili hayvanlar,
Biz insanlar kızınca, hergün birbirimize,
İsminizi anarak, atıf yaparız size.
Yoksa siz de kızınca, hergün birbirinize;
“İnsan” diye atıflar, yapar mısınız bize?

Dengenin engelidir, **şeytanların** çengeli;
Eûzu besmeledir, çengellerin engeli..

Ömrünce secde ettin, mala mülke, paraya;
Ne fark eder bir **ceset**, gömülse de saraya?

Bu câziben, ölümlle sona ersin dilemem;
Mahşerde bir kuaför, bulur musun, bilemem..

İrfandır, insanları yücelten ortak payda;
Ârif olmayan kişi, **âlim** olsa ne fayda...

Kim istiyorsa eğer, iki cihanda **felâh**;
Aramasın dünyada, **sabırdan** başka silah..

Büyük de olsa günah, bil ki tevbesi vardır;
Allah'tan umut kesen, en büyük günahkârdır..

KUR'ÂN OLMASAYDI BEN NE YAPARDIM?

O'nunla pakladım, kalbimi kirden,
O'nunla arındım, gizli kibirden,
O'nunla açıldı, ufuklar birden,
Cehâlet yarımı, O'nunla sardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Türbelere bez bağladım, mum yaktım,
Falcılara gaybı sordum, fal baktım,
“Nazar” dedim, kapılara nal çaktım;
Hiç haberim yoktu, şirkten, küfürden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

O'na sordum, nefsimdeki riyâyı,
Dünya denen, iki günlük rüyâyı,
O'na sordum, edep ile hayâyı,
Hidâyet harcımı, O'nunla kardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Çöllerde O'nunla vakfeye durdum,
Şeytanın şerrine, tuzaklar kurdum,
Fitneyi her yerde, O'nunla vurdum;
Ruhumu bataktan, çekip çıkardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

O'nsuz çâre yoktu, hiçbir yâreye,
O'nsuz her yol çıktı, bir harâbeye.
O döndürmeseydi, beni Kâbe'ye;
Kimbilir ben, hangi yöne sapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Her selâmet kapısı, bir **selâmla** açılır,
Bir selâmla, en büyük belâlardan kaçılır..

İnsanı ateş değil, kendi gafleti yakar;
Herkeste kusur görür, **kendisine kör bakar**..

Bitmez bu kan, bu hüsrân, görünüyor açıkça;
Dünya müslümanları, **müslüman** olmadıkça..

Kalbinde varsa ihlâs, bil ki Allah'a varır;
Yoksa seni ne **sarik**, ne de **sakal** kurtarır..

Akıl hiçbir insana mutluluk vermez.. Niçin?
Çünkü; **akıl** gerekir, akılı kullanmak için..

Ey insan! Yalnızlıktan şikâyet etme sakın;
Öyle bir **Dost'un** var ki; şah damarından yakın..

DİNLE ÇOCUĞUM

O çocuk kalbine, Hakk'ın taktığı,
Üstüne sellerce, nûrun aktığı,
Ve Hazreti Muhammed'in yaktığı;
Ahlâk meş'aleni, söndürme sakın..

Doğruluktan yana, çeksen de çile,
Zilleti ne düşün, ne getir dile,
Yüreğinde kopsa, tayfunlar bile,
Ahlâk meş'aleni, söndürme sakın..

Alın terin, rızkın ile yoğrulsun.
Adâletin, servetine tâç olsun.
Çünkü sen; Allah'ın sevdiği kulsun,
Ahlâk meş'aleni, söndürme sakın..

Vatan bedelini, canla biçenler,
Şehâdet tasından, şerbet içenler,
Seni seyrediyor, Arş'a göçenler,
Ahlâk meş'aleni, söndürme sakın..

Ömür; insan için, onur savaşı,
Ölüm; Hakk'a giden, bir yolun başı.
İslâm Bayrağını, mahşere taşı,
Peygamber Rûhu'nu incitme sakın..

Öyle gözler gördüm ki; bakan birer **kördüler**,
Ne yazık ki; gerçeęi, **musallada** gördüler..

Bizim yargılarımız, kurtarır sanma bizi,
Bekleyelim.. Görelim, **Mahşerdeki temyizi**..

Uçurum kaçınılmaz, **Allah'tan kaçıldıkça**;
İnsan ancak kurtulur, kalp gözü açıldıkça..

Sanma ki; önünde, seçenekler çok,
Ya Kur'ân, ya hüsrân, üçüncüsü yok!..

İnsana, **başkasını yargılamak** kolaydır;
Kendini yargılamak, **inanılmaz olaydır**..

Hem şükür bilmeyen kulsun, hem diyorsun küpüm dolsun.
Sen, **Allah'tan râzı ol ki**; Allah senden râzı olsun..

İNSAN OLMAK BU KADAR MI ZORLAŞTI?

Varmaz oldu, vermeye hiç elimiz,
Dönmez oldu, bir özüre dilimiz,
Teşekküre, çoktan bitti pilimiz;
En küçük damlada, sabrımız taştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?

Yedik içtik; haram, helâl bir tuttuk,
Dişe göre, ne bulursak hep yuttuk,
Mahşer, mîzan, Kur'an, vicdan, unuttuk;
Yollarımız, hep zulümde birleşti,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?

Paspas oldu; sevgi, saygı, paraya,
Ahlâk döndü, kanayan bir yaraya,
Ailede, şeytan girdi araya;
Karı, koca, kardeş, bacı hırıştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?

Kendimizi, masaya hiç sermedik,
Başkasına, hiç söz hakkı vermedik,
Sövdük, dövdük.. Bunda vahşet görmedik;
Mazlum yüzler, yumruklarla morlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?

Bayramlarda, beş dakika mezarlık,
Bir senede, iki namaz.. Nazarlık,
Ettik hâşa, Allah ile pazarlık;
Edep, hayâ, akıl, fikir yozlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?

Yaşarken, **geçimsiz** biriysen şayet;
Ölünce derler ki.. “Oh be! Nihayet” ..

Sen özünden kaçarsan, **ölüm** gözünden kaçır;
Sen **Kur’ân’ı** açarsan, Kur’ân da seni açar..

İbâdetde kabulün, göstergesi niyettir.
Azlık çokluktan önce, **dîn bir samimiyettir..**

İster müşrik, münafık, ister mü’min seversin,
Bil ki; o sevdiğinle, mahşerde berabersin..

Bırak artık inadı, kurtuluşun **secdede;**
Rüyana mı girmeli, ak sakallı bir dede?..

Dünya müslümanları, **Kur’ân’la** yüzleşmeden,
Hiç kimse aramasın, hüsrana başka neden..

BİR DAHA DÜŞÜN..

Kendin için, bir mahkeme kursan da;
Nefsinden, ne kadar uzak dursan da;
Her celseyi, vicdanına sorsan da;
Hükmünü vermeden, bir daha düşün..

Ne kılıç, ne kalkan, ne zırha güven;
Mîzan'da kurtulur, nefsini döven.
Bil ki; seni sana, şeytandır öven;
“Kalbim temiz” derken, bir daha düşün..

Niyetinde varsa, Kur'ân'a cür'et;
Bir kısmını kabul, bir kısmını red.
Sana vermiyorsa, ölüm de ibret;
O Mahşer gününü, bir daha düşün..

Aç kalsan, dönüp de, hüsrâna bakma
Ne can, ne cânânı, âhirde yakma.
“Kazandım” deyip de, yediğin lokma;
Haram mı, helâl mi? Bir daha düşün..

Akla kara, bir yürekte barınmaz,
Secde yoksa, kibir kiri arınmaz.
Hele îmân, kolay kolay korunmaz;
Bunları bir daha, bir daha düşün..

GERÇEĞİN MERCEĞİNDEN

İnsanođlu unutmuř, gafletin vebâlini;
Görmüyor; Kur'ân'daki kavimlerin hâlini.
Bugün de farklı değil, beřerî manzaralar;
Bakın nasıl açılmış, bunca sosyal yaralar..

Hükümler verildikçe, bölmeden kılı kırka;
Bölünmüş Müslümanlar, olmuş yetmişüç fırka.
Din tahtına oturmuş, hurâfeler kültürü;
Gitmiş güzel insanlar, gelmiş şaşkın bir sürü..

Ne sabır, ne tezekkür, ne tefekkür, ne şükür;
İhsâna karşı isyân, nîmete karşı küfür..
Ulemâ kaf dağında, pazarlıyor postunu;
İkbâl için satıyor, kulislerde dostunu..

Sahnelerde oryantal, akademik dinciler,
Randevuyla çalışan, büyücüler, cinciler,
Kerâmeti kendinden, üfürük cambazları;
Hepsi yolma peşinde, palazlanmış kazları..

Bakın.. Bu çöplüklerde, daha neler üremiş;
Sahte şeyhler, velîler, efendiler türemiş.
Kılcallara yayılmış, putların saltanatı;
Çok şükür ki; çökmüyor, üstümüze bu çatı..

Münâfıklar her dalda, sektörün baş aktörü,
Dalkavukluk sanatı, bir liyâkat faktörü.
Sosyetik züppelere indirgenmiş asâlet;
Ahlâk kriterleri, baştan sona rezâlet..

İsraf hükmüne girmiş, karşılıksız bir selâm
Kişisel çıkarlara ayarlanmış her kelâm.
Apartman mahkumları, derin gaflete dalmış;
Komşuluk; asansörde bir tesâdüfe kalmış..

Genç kuşaklar; cinsellik girdâbında boğulmuş,
Edep, hayâ, haysiyet, tedâvülden kovulmuş.
Tolerans tavan yapmış, hoşgörüler sultanmış,
Aklı selîm; medyatik çomaklarla bulanmış.

Ekranları kuşatmış, anti-ahlâk bir çete;
O câhil cüretiyle, ders veriyor millete.
Medenî simge olmuş, her şeyde transparan;
Bütün azgınlıklara, “çağdaşlık”, bir paravan..

Bunları bilmek için, gerek yok önseziye,
Siyonist tuzakları, gizlenmiş her diziye.
Küresel şeytanların, gerçekleşmiş emeli;
Ha çöktü, ha çökecek, ailenin temeli.

Bu acı manzaralar, bu yaralar bir yana,
Kur’ân’da ümitsizlik, haramdır müslümana.
Her çilenin bir ecri, gecenin fecri vardır,
İnsanın selâmeti, ancak sabrı kadardır.

O âlim ki; **zâlimdir**, haddini bilmedikçe,
O kibir karasını, kalbinden silmedikçe..

Ne şan şöret, ne saray, **ne saltanat, ne para,**
Kurtuluş istiyorsan; onu İslâm'da ara..

Kur'ân eczanesinde, her derde devâ vardır;
Son kullanma tarihi: **Kıyâmete kadardır..**

Çekmedi şu İslâm, çekmedi zinhar!
Ahmak müslümandan çektiği kadar..

Hakk'a teslim olsun, yeter ki beden;
Dilekçeler geri dönmez secdeden..

Orta yoldan ayrılma ki; gülesin.
Uçurumlar; uçlardadır.. Bilesin..

SECDEDEN GAYRI

İlim kapısında verdim yılları,
Dinledim, “Hakk” diyen âlim kulları,
Sordum; Dost’a giden bütün yolları,
Yakın yok dediler.. SECDEDEN GAYRI..

Gördüm ki, insanın iki düşmanı,
Biri kendi nefsi, biri şeytanı,
Dedim; “kuşansam mı kılıç kalkanı?”
Silah yok dediler.. SECDEDEN GAYRI..

Yaklaştım.. Süslü bir mermer kabire,
Belli ki zenginmiş.. Dönmüş fakire.
Fidye var mı? dedim, Münker Nekir’e;
Meded yok dediler.. SECDEDEN GAYRI..

Baktım.. Ay, yıldızlar, kalmaz zikirten,
“Var mı” dedim “sizde, şirk denen kirden?”
Dile geldi bütün, Kâinat birden;
Biz de yok dediler.. SECDEDEN GAYRI..

Rahmet çöllerinde, rahlemi kurdum,
Gözlerimde seller, vakfeye durdum,
Safâ’ya, Merve’ye Kâbe’ye sordum;
Mîrâc yok dediler.. SECDEDEN GAYRI..

Korkaklar **her gün ölür**, bir gün olsun yaşamaz;
Gördüğü her tepeyi, dağ zanneder aşamaz..

“Allah” dersen mürtecî, “tanrı” dersen çağdaşın;
Bu **özürlü** beyinle, akıl nasıl bağdaşın?..

Kabir azabı çeken, nice baylar bayanlar,
Yüzde doksan dokuzu, **şeytanı** yok sayanlar..

Şaka bazen lâtiftir, insanlar güler geçer;
Bazen de **mermi gibi**, insanı deler, geçer..

Tefekkürsüz bir toplum, başıboş kâfiledir,
Tevekkül doğurmayan, tefekkür nâfiledir..

Bil ki; her ibâdetin, ince hesabı vardır;
Îmânla şirk arası, bir **kılıpayı** kadardır..

Sen kendini gerçekten, istiyorsan tanımak;
Duvar aynası değil, **Kur'ân aynasına bak..**

Belki de almaktasın, **şu anda son nefesi**;
Belki de bu duyduğun, **sonuncu ezân sesi..**

Kendine **âlim** diyen, nefsine ki **zâlimdir**;
İnsan; **kendi cehlini**, bildiğince âlimdir..

Tutkular; **tutsaklığın** oltasını yutmaktır.
Tutkulara tutulmak; **şirke** çanak tutmaktır..

Var gününde, dostlar gider hoşuna;
Dar gününde, dost ararsın boşuna..

Elbette ki **özgürsün**, her tür haltı yemeye;
Mecbur musun be adam, **"müslümanım"** demeye...

Olsan da Kârun kadar, bu dünyaya hissedâr;
Unutma ki Kur'ân'da, bir **Kasas Sûresi** var..

Bilmedikleri için, ona düşman olurlar;
Kur'ân'ı bir bilseler, **nasıl pişman** olurlar..

“Müslümanım” demekle, insan **mü'min** olaydı;
Cennet vizesi almak, ne kadar da kolaydı..

Yoksa eğer kişinin, **kendisine saygısı**;
Ne **utanması** vardır, ne **haysiyet** kaygısı..

Kim ki; **dîni yaşamaz**, edep yolundan sapar;
Kendi yaşantısını, kendisine **din** yapar..

Uyuyan bir insanı, uyandırmak **kolaydır**;
Uyanık (!) bir insanı, **uyandırmak** olaydır..

Ne ilmî kariyer, ne diplomayla,
Ne altın madalya, ne bir kupayla,
Ne alkış, ne tâviz, ne de sopayla;
Sanma ki; bir insan, irfâna döner,
Cehâlet yangını, Kur'ân'la söner..

Sefâdan vazgeçer, vefâ seçerdi;
İnsan düşünseydi, Hakk'a visâli.
Ömür, bin yıl bile olsa geçerdi;
Kor üstünde, **kar tanesi misâli..**

Gaflet içinde gördüm, nice canlı cesedi;
Câhillerden beterdi, **âlimlerin hasedi..**

Gizli kibir, gizli şirk, sanma sana uzaktır;
Her yerde, her nefeste, her adımda **tuzaktır..**

Allah'ım! Yaşadıkça artıyor **vebâlimiz**;
Ölümü yaratmasan, ne olurdu halimiz..

NE KADAR DA SABIRLISIN YÂ RABBÎ

Mal Senin.. Mülk Senin.. Buyuran Sensin,
Hükümünü, apaçık duyuran Sensin,
Yaratan.. Yaşatan.. Doyuran Sensin,
Yine de kulların, şeytana tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..

Dünyayı boğarken, zulmün tekeli,
Terâziyi tutan, eller lekeli.
Çatıları basmış, cehâlet seli;
Olmuşuz.. Bir kara vicdana tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..

Fakirdik.. Ve lâkin, haddi bilirdik,
Secdede hamd ile, vecde gelirdik.
Üç kuruş gördükçe, sanki delirdik;
Kıldık.. Her güzeli, çirkine tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..

Yüzyüze ikrâmda, sahte bir yarış,
Dostun arkasından, diller bir karış.
Lâfta kalmış.. Sevgi, saygı ve barış;
Olmuşuz.. Selâmsız bir nesle tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..

Anlatmaya, dilde lisan yetmiyor,
Utancından, durdu kalem gitmiyor,
Ne yapsak da, bizde kusur bitmiyor;
Olmuşuz.. Bir kere isyâna tâbî;
Kurtar bizi.. Kurtar bizi.. Yâ Rabbî..

ALLAH'IM

KAÇ TRİLYON HÜCRE DEN, YARATIRSIN BEDENİ,
HER BEDENE YÜKLEERSİN, BİR VAROLUŞ NEDENİ.
EVRENDEKİ HER ZERRE, **TESBİH EDERKEN SENİ,**

BAŞ EĞERKEN EMRİNE, BU KÂİNAT, BU MÎZAN;
NASIL OLUR DA SANA, SECDE ETMEZ BİR İNSAN!..

KUR'ÂN DİYOR Kİ

Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir..... Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.

HADİD / 20

Onların, ateşin karşısında durdurulup “Ah keşke dünyaya geri gönderilsen de bir daha Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak!” dediklerini bir görsen.

EN'ÂM / 27

ÖDENMEZ..

Yüz değil, bin yılı bulsa da yaşım,
Kalsa da bir ömür, secdede başım,
Sellere dönse de, şükür gözyaşım;
Ödenmez.. Verdiğin bir nefes bile,
Allah'ım, sığındım Sana hamd ile...

Hükümdar olsam da, hakça buyuran,
Kelâmını, yedi iklim duyuran,
Sofralar kursam da açlar doyuran;
Ödenmez.. Verdiğin bir lokma bile,
Allah'ım, sığındım Sana hamd ile..

Alsam da ilimden, en büyük payı,
Verdiğin nimete, yetmezdi sayı.
Deniz şöyle dursun, bir tek damlayı;
Yazmak haddi değil, hiçbir kalemin,
El hamdülillâhi Rabb'il âlemîn!..

CENGİZ NUMANOĞLU:

1941 yılında Antalya'nın Serik ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Akseki, liseyi Bursa Işıklar Lisesi'nde tamamladı. 1962 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirerek ordu saflarına katıldı. 1982 yılında, kendi isteğiyle Kıdemli Binbaşı rütbesinden emekliye ayrıldı.

Yazının bütün beyit ve şiirleri "ŞUUR" isimli kitapta (402 sayfa) toplanmıştır.

www.cengiz-numanoglu.com

İletişim Tel.: 0533 650 15 83 - 0532 480 90 44

Hediye amaçlıdır. Ticari amaçla satılmaz.